

Vinten, opgives, hvad Efterlønnen beløber. Naar da derhos kunde opgives, hvor stort et Antal Statseiendomme, dels Jordbrug, dels enkelte Bygninger, der tages i Brag af vedkommende Bestyrelsesgren, med Opgivelse af deres Nænteværdi og sædvanlige Afgifter, samt der endelig foretoges en Fordeling paa de enkelte Bestyrelsesgrenene af de fælles Udgifter ved Centralmyndighederne, kunde der omsider opnaas tilnærmelsesvis Klarhed med Hensyn til de virkelige Udgifter ved Statshusholdningen i det Hele og Enkelte. — Da det ved den nye Hærløvs er bestemt, at Afstedigelse skal finde Sted, naar Vedkommende ikke inden en vis fastsat Ævælder har opnaaet visse høiere Stillingen i Hæren, bliver det derhos af Bigtighed med Hensyn til den forestaaende Revision af Hærløven at faa Klarhed over, hvilken Indflydelse denne Bestemmelse sandsynligvis vilde faa med Hensyn til Efterløningernes Forøgelse.

Sdet man vilde have fundet det ønskeligt, om det store Rigsdag forelagte statistiske Tabelværk over Pensionerne særligt havde behandlet denne Side af Sagen, henstiller man til Statsrevisionen at indhente Oplysning om, hvorvidt Ministeriet maatte være i Besiddelse af Forarbejder til en saadan Undersøgelse, som jo er tilveiebragt for en enkelt Bestyrelsesgren, og i modsat Fald selv at forsøge en saadan Sondring. Naar dette Arbejde da engang var foretaget, vilde det være let efter de årlige Oplysninger at holde Bog over Efterlønnings Tilgang og Afgang for hver enkelt Bestyrelsesgren.

En almindeligere Bemærkning, som Udvalget mener at maatte fremsætte, angaar Thingets 5te Indstillingspunkt ifjor, hvorefter Statsrevisionen for 1868—69 havde „at modtage og behandle den Grønlandske Missions Regnskab for 1867—68“. Dette er nu fket i Statsrevisionens Beretning, men i den Skrivelse, hvormed Statsrevisionen har ledsaget denne sin Beretning, hedder det, „at man har anset det nødvendigt at gjøre Indstilling om Henvisning af den grønlandske Missions Regnskab for 1868—69 til Statsrevisionen for 1869—70, da det nu maa anses fastslaaet som Regel, at Regnskabet for Finantsaaret i edse skal afgives til det følgende Aars Statsrevision“. Herom er der vel ikke iaar fket noget særlig Indstilling, men det vil uden tvivl være nødvendigt, at der træffes en bestemt Afgjørelse med Hensyn til denne Del af Statsregnskabet. Det kan med Hensyn hertil være tilstrækkeligt at fremhæve, hvad Statsrevisionen bemærker om Rejsendgifter, opførte i Regnskabet 1867—68, men som „aldeles ikke vedkomme“ dette Regnskabsaar, da de have fundet Sted fra Sommeren 1868 til Foraaet 1869. Statsrevisionen har derfor henledet Ministeriets Opmærksomhed paa, „at de forskellige Aars Udgifter ikke maa sammenblandes“, da der i modsat Fald fremkommer „et aldeles falsk Billede af Missions Status“. jfr. Beretningen, S. 132.

Udvalget skal derefter tillade sig at fremdrage nogle Enkeltheder i Statsrevisionens Beretning.

§ 1. Overskud af Domæneudgifterne.

Statsrevisionen har med Hensyn til Benyttelsen af Konto A. 4 „Adskillige og uforudsætlige Udgifter ved Domænebestyrelsen“ gjentaget sin Bemærkning fra tidligere Aar: „at det ikke synes rigtigt at beholde en Konto paa Finantsloven, der efter den nugældende Bevillingsforhold er unødvendig og nærmest tjener til at gjøre Regnskabsaflæggelsen uklare for de Kontis Vedkommende, paa

hvilke Udgifterne efter deres Bessaffenhed nærmest burde opføres“ jfr. S. 14. Landssthingets Udvalg har tilbøieligt tiltraadt denne Opfattelse og derhos fremdraget et lignende Forhold ved Konto B. 3. „Almindelige Udgifter ved Skov- og Sagtvæsenet“, hvis Underkonto d. „Tilfældige og extraordinære Udgifter“ efter Statsrevisionens Mening ogsaa bidrager til Uklarhed i Regnskabsaflæggelsen“.